

- системні (обмін інформацією між медичними закладами, базові протоколи лікування),
- аналітична (у режимі реального часу формування публічної статистичної звітності медичного закладу).

На наш погляд, необхідність впровадження сучасних спеціальних інструментів менеджменту у взаємодію організації публічної сфери системи охорони здоров'я із зовнішнім середовищем є нагальною потребою, яка забезпечить можливість громадянам ефективно використовувати медичні сервіси, а працівникам медичних закладів уникати виконання рутинної паперової роботи з медичними відомостями, забезпечить можливість формування транспарентних звітів про роботу медичного закладу задля отримання пацієнтами та суспільством загалом достовірної інформації.

Войтко Діана

(науковий керівник: к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Чикало І.В.)

ІНСТРУМЕНТИ ПІДТРИМКИ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

З початком повномасштабного вторгнення у 2022 році перед Україною постало безліч проблем. Однією з них була підтримка вітчизняної економіки. Згідно статистичним даним війна вплинула на значну частину бізнесу країни, близько 85% українських компанії сповільнили чи призупинили свою діяльність. Існує також приблизно 1% представників бізнесу які не планують відновлювати роботи та 35%- чекають кращих часів.

Найбільшими проблемами для бізнесу під час війни став:

- по-перше, брак замовлень;
- по-друге, проблеми з логістикою;
- по-третє, брак кадрів;
- по-четверте, нестача сировини, ресурсів.

Звичайно, компанії, які мали більше можливостей, старались підтримувати своїх працівників, піднявши їм зарплатню, але це дуже малий відсоток підприємств, тому більшість стикались з тим, що виплачували заробітну плату з затримками, або не мали можливості виплатити взагалі.

Виклики, які постали перед державою, змусили її швидко реагувати на зміни. Тому для забезпечення життєдіяльності України влада створила певні інструменти підтримки бізнесу. Цими основними інструментами є релокація

підприємств, фінансова підтримка, підтримка зовнішньоекономічної діяльності та створення сприятливих умов для інвестування.

Релокація – це можливість переміщення працюючого бізнесу на іншу територію. Цією програмою користуються в більшості підприємства з тимчасово окупованих чи прифронтових зон. Станом на 26 серпня 2022 року з початку дії програми релокації 745 підприємств перемістились у безпечні регіони, 558 підприємств почали працювати на нових місцях. Ще 286 компаній шукали відповідну локацію або способи переміщення. Всього було зареєстровано 1846 заявок релокації бізнесу до кінця серпня. Найбільше підприємств перемістило до Львівської (25%), Закарпатської (16%), Чернівецької (11%), Тернопільської (8%), Дніпропетровської (7%), Івано-Франківської (7%) областей[1].

Важливим інструментом підтримки бізнесу є ще фінансова підтримка. Основними складовими якої були: компенсація за працевлаштування ВПО; зменшення податкового тиску, спрощення та покращення податкових правил на період дії воєнного стану; отримання грантів від держави на розвиток бізнесу.

Для підтримки зовнішньоекономічної діяльності Україна приєднується до «митного безвізу» згідно офіційного рішення Об'єднаного комітету Конвенції. Україна стане 36-ю державою-учасницею Конвенції. Завдяки «митному безвізу» Україна отримає змогу швидше переміщувати товари між країнами Європейського регіону, зменшити бюрократичні процедури на митниці та можливість для зловживань, організувати обмін даними із сусідніми митницями фактично в режимі реального часу.

Для створення сприятливих умов для інвестування уряд схвалив законопроект про спрощення дозвільних процедур для набуття права на землю та для початку будівництва під час реалізації проєктів відновлення економіки вартістю від 500 тис. євро, спрямований на будь-яку сферу промисловості. Уряд спростив реалізацію проєктів зі значними інвестиціями – із сумою фінансування від 20 млн євро і тривалістю реалізації до п'яти років[2]. Їх утілюватимуть за підтримки так званих «інвестнянь» у сферах: переробної промисловості, видобутку корисних копалин для подальшого збагачення, поводження з відходами, транспорту, логістики, освіти, охорони здоров'я тощо.

Таким чином, можна підсумувати, що держава не стоїть на місці і для підтримки свого народу та його бізнесу створює різні проєкти, програми тощо. Згадані мною інструменти вважаються головними. Релокація допомагає рятувати підприємства, дає їм друге дихання. Фінансова підтримка та інвестиційні можливості спонукають розвиватись та створювати щось нове. Забезпечення зовнішньоекономічної діяльності дозволяє підтримувати зв'язки із закордонними партнерами.

Використані джерела

1.Релокація: 725 підприємств переїхали в безпечні регіони. URL: <https://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=ed4229cc-8de2-43b2-a5aa-7a2eba0fa2e0&title=Relokatsiia-725-PidprimstvPereikhaliVBezpechniRegioni>

2.Огляд інструментів підтримки бізнесу в період воєнного стану в Україні (серпень 2022). URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/ohlyad-instrumentiv-pidtrymky-biznesu-v-period-voyennoho-stanu-v-1>

Войцеховський Антон
Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Демків І.О.)

КОНКУРЕНЦІЯ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Конкуренція в охороні здоров'я – це стан і процес взаємовідносин суб'єктів виробництва і споживання медичних послуг в рамках специфічної цивілізованої форми суперництва між медичними працівниками (лікарями) по досягненню найвищого ступеню задоволення цільових потреб пацієнта.

Проблеми конкурентоспроможності вітчизняних закладів охорони здоров'я до недавнього часу майже не розглядались вітчизняними науковцями. Це було пов'язано із відсутністю головної вимоги або предмету дослідження – відсутністю конкуренції серед закладів охорони здоров'я в Україні. Однак в останні роки все більше науковців звертає увагу на формування елементів, а й іноді повноцінних ринкових відносин в сфері охорони здоров'я. Такі зміни у формуванні ринкових відносин в сфері охорони здоров'я викликані інноваційними процесами в суспільстві загалом та медицині зокрема.

По-перше, вже неодноразово на державному рівні наголошувалось на необхідність зміни системи фінансування закладів охорони здоров'я. Перехід від фінансування пропорційно кількості місць у лікарнях до фінансування відповідно до кількості наданих послуг. Дане питання досі повністю не вирішене в тому числі через те, що заклади охорони здоров'я не сформували бачення пацієнтів, як своїх клієнтів. Більшість працівників закладів охорони здоров'я не вважають себе залежними від споживача, як це повинно бути у ринковій економіці. Перехід до ринкового типу фінансування закладів охорони здоров'я призведе до конкуренції між ними за кожного окремого пацієнта.